

Bortforklaringer ændrer ikke en klar tendens

ANDERS BORUP CHRISTENSEN
chefanalytiker
cand.oecon, Cepos

Kommunernes Landsforening (KL) var 11/2 ude med kritik i Jyllands-Posten af et Cepos-notat (omtalt i JP 8/2). Notatet viser, at antallet af administrativt ansatte i kommuner og regioner er steget med 8.500 personer, siden kommunalreformen trådte i kraft i 2007. Notatet konkluderer i den sammenhæng, at man endnu mangler at høste de stordriftsfordele, som kunne forventes i forbindelse med kommunalreformen.

KL deler ikke konklusionen. I stedet forklarer KL bl.a. udviklingen i antallet af administrativt ansatte med, at kommunalreformen medfører øget professionalisering og derfor flere akademikere.

Det er ikke nogen gyldig forklaring på udviklingen. Man burde nemlig forvente, at de ekstra akademikere ville erstatte det HK-personale, som tidligere har stået for de samme opgaver. Man ser tværtimod en kraftig stigning inden for begge grupper.

Derudover henviser KL til, at kommunerne har overtaget ledige stillinger fra de gamle amter, som man herefter har genbesat, og at dette er med til at løfte antallet af administrativt ansatte. Men at man har valgt at genbesætte disse stillinger, er jo netop et vidnesbyrd om, at det ikke er lykkedes at høste de forventede effektiviseringsgevinster ved kommunalreformen.

Jobcentrene

KL kritiserer desuden analysen for ikke at korrigerer for de mere opgaver, som kommunerne har fået siden kommunalreformen. Det er korrekt, at kommunernes overtagelse af jobcentrene løfter antallet af administrative medarbejdere, uden at det nødvendigvis afspejler, at kommunerne har ansat flere administrative medarbejdere.

Men selv hvis man korrigerer for de 1.000 medarbejdere i jobcentrene, som ifølge KL blev overført fra staten til kommunerne, er der stadig tale om en stigning i antallet af administrativt ansatte i kommuner og regioner på omkring 7.500 personer.

KL's bortforklaringer ændrer således ikke på det faktum, at antallet af administrative medarbejdere i kommunerne og regionerne er steget markant efter kommunalreformen.

Udviklingen mere end antyder, at reformen ikke har haft de ønskede stordriftsfordele på de administrative opgaver. Der er derfor fortsat et stort potentiale for afbureaukratisering og effektivisering i den kommunale sektor.

Når Cepos bruger kræfter på at udarbejde opgørelser over udviklingen i antallet af administrative medarbejdere, skyldes det bl.a., at KL ikke selv offentliggør sådanne opgørelser – på trods af, at KL har såvel ressourcer som ekspertise til det.

EU-udbudsregler: Helt så enkelt er det ikke

Peter Petersen
Rose Cykler a/s
Midtballe 20, Skelde, Broager

Ellen Trane Nørby, Jacob Jensen og Erling Bonnesen fra Venstre havde 13/2 et indlæg vedr. offentlige udbud.

De postulerer, at udbud sænker priserne på varer og ydelser, som det offentlige ønsker.

Nu er det ikke så enkelt, som de tre siger. Som produktions- og handelsvirksomhed har vi mærket, at udbuddene er udformet således, at eksempelvis vore produkter ikke kan komme i betragtning.

■ **Eksempel 1:** For at komme i betragtning skal tilbudsgiver kunne levere mindst 90 pct. af det udbudte.

■ **Eksempel 2:** Man stiller f.eks. krav om TÜV Certifikat, hvilket ikke er lovligt, da TÜV er en privat organisation, der afprøver og certificerer, om produkterne overholder de normer og sikkerhedskrav, som er opstillet af EU. I vores tilfælde skal vi overholde "Legetøjsdirektivet" og deraf følgende EU-Norm 71.

Vi har også været udsat for, at man ønskede tilbud på "Mooncar", hvilket er et produktmærke. Der skulle have stået "Go-kart med to styrestænger".

Vi har også set "Trehjulet cykel med vippelad". Der er kun én

For at vinde et EU-udbud skal man sælge produkter, som skal være blevet til på meget billigere lønsvilkår, end vi har. Arkivfoto: Jante Wentzel

model på markedet med vippelad. Den er produceret i Kina og lever slet ikke op til kvalitetskravene til cykler i en børneinstitution.

Umulige krav om miljøpolitik

Dernæst stiller man krav om, at vi skal medsende en "serviceattest", udstedt af Erhvervs- og Selskabsstyrelsen. Den må højst være et halvt år og koster 725 kr. Den er blot en dokumentation på,

at vi ikke har forfalden gæld til det offentlige, samt at vi ikke er under konkursbehandling. Disse oplysninger må da kunne indhentes elektronisk af kommunerne.

Vi skal også medsende vores miljøpolitik. Varerne skal leveres med biler, der har meget lav forureningsemission. Vi kender jo ikke vognmændenes biler, og varerne bliver om læsset undervejs.

Vi har produceret kørende lege-

redskaber til daginstitutioner siden 1955 og har haft et rimeligt hjemmemarked. Efter at EU-udbuddene er blevet effektueret, er vores salg på det danske marked halveret.

Indtil dato har vi ikke vundet et eneste udbud de senere år, og det til trods for, at vore produkter har en levetid i en institution på mellem 15 og 20 år. For at vinde skal man tilbyde cykler, der er produceret i Kina med en skønnet levetid på højst tre år til en timeløn på under 10 kr. En dansk arbejders løn inkl. pension, ATP, feriepenge m.m. er ca. 250 kr.

Ikke nok med, at det er konkurrenceforvildet – det ødelægger danske arbejdspladser.

Tilbuddene skal udfærdiges på Microsoft Excel regneark, hvor alle udbudte poster er lagt ind på forhånd. Udfærdiget af en kommunal indkøber, der står for hele kommunens indkøb, og som ikke ved noget om daginstitutionernes behov og ikke kan se, om det tilbudte er af en kvalitet, der i det lange løb er meget billigere end de importerede varer fra Østen.

Hvis de offentlige udbud skal virke efter hensigten, må der sendes brochurer og prislister til indkøberne, så de kan vurdere kvalitet og pris. Eventuelt skal de have vareprøver, så de kan sammenligne.

EU-udbudsreglerne er en om-

mer.

Pligt til troværdighed

I en kronik i Jyllands-Posten 7/12 2009 fremkom Helmuth Nyborg med en lang række urigtige oplysninger om forløbet af den sag, som Aarhus Universitet (AU) havde om forskningskvalitet i forbindelse med den såkaldte Skanderborg-undersøgelse, som HN stod bag.

Jeg vil gerne slå fast, at HN aldrig er blevet fyret på AU. Man fratrådte ifølge de gældende regler for tjenestemænd i 2007, da han fyldte 70 år. Det er derimod korrekt, at AU havde en sag om forskningskvalitet i forbindelse med den såkaldte Skanderborg-undersøgelse, som HN stod bag.

Analysen af Skanderborg-undersøgelsen er blevet gennemført i fuld overensstemmelse med de eksisterende regler for sådanne sager, og HN's fagforening har løbende været inddraget. Fagforeningen har ikke på noget tidspunkt hævdet, at reglerne ikke er blevet fulgt.

Lad mig derfor understrege, at "HN-sagen" intet har at gøre med hans offentlige erklæringer om intelligensforskelle mellem kønnene. HN havde og har fortsat, som alle andre videnskabelige medarbejdere ved AU, fuld ytringsfrihed, og ingen vil drømme om at anfægte denne.

AU har imidlertid en lovfæstet forpligtelse til at opretholde troværdigheden af den forskning, der udføres af de ansatte. En grundig analyse af HN's Skanderborg-undersøgelse viste, at:

- tilrettelæggelsen var mangelfuld og utilstrækkeligt dokumenteret
- væsentlige baggrundsoplysninger var udeladt eller mangelfuldt belyst
- den anvendte statistiske teknik led af alvorlige mangler
- og alvorlige mangler ved undersøgelsen blev aldrig rapporte-

ret, ligesom andre forskere blev nægtet adgang til data.

Derfor gav AU i 2006 HN en irettesættelse for grov uagtsomhed i forbindelse med Skanderborg-undersøgelsen, men konstaterede samtidig, at professoren ikke forsætligt havde begået videnskabelig uredelighed.

I 2007 fandt Udvalgene Vedrørende Videnskabelig Uredelighed (UVVU), at der – på trods af Skanderborg-undersøgelsens mangler – ikke var dokumentation for grov uagtsomhed. AU accepterede denne afgørelse, men fastholdt, at Skanderborg-undersøgelsen ikke var i overensstemmelse med god videnskabelig skik.

HN-sagen handler således ikke om ytringsfrihed, berufsverbot eller heksejagt, men derimod om universitetets ret og pligt til at sikre troværdigheden af de forskningsresultater, der offentliggøres i dets navn.

Svend Hylleberg, dekan
Det Samfundsvidenskabelige Fakultet
Aarhus Universitet

Billigere medicin

Regionerne klager over dyr medicin, og sundhedsministeren mangler ideer til, hvordan man kan tjøle medicinudgifterne. Et af de store problemer er, at der introduceres let forbedret medicin med nye patenter, når patenter løber ud for et godt sælgende produkt. Prisen får et nøk opad, selvom forbedringerne ikke er væsentlige, markedsføringen er heftig, og ingen efterspørger den gamle udgave som kopimedien.

Erfaringen fra migræne-medicinen Sumatriptan viser, at oplysning til patienter og læger om, at den nye medicin ikke er væsentligt bedre end den gamle, og at prisforskellen er betydelig, kan få patienterne til at vælge kopimedien.

Sundhedsministeren opfordres til at motivere patientforeninger og medier til at fortælle om de faktiske forbedringer af medicinen, når et nyt præparat overtager markedet i forbindelse med et patentudløb.

Er forbedringerne marginale i forhold til prisforskellen, skal kopimedien nok blive efterspurgt.

Samtidig vil det vise sig, hvilke patientforeninger der selvstændigt vurderer den nye medicins eventuelle forbedringer, og hvilke, som går medicinproducentens ærinde.

Anne Bulow-Olsen
formand for Migrænekræfterforbundet
Furesø Parkvej 23, Virum

På trods: Et godt land

På trods af grædekones meldinger om snart ragnarok er Danmark fortsat et godt land at leve i, beboet som landet er fortrinsvis af daner, men hvor udlændinge også er velkomne, når de vil bidrage til den fælles hus-holdning. I øvrigt et land, hvor der er plads til en Johanne Schmidt-Nielsen (EL), der docerer sin socialisme, og en Villy Søvnald (SF), der har medvind på sin egen populistiske cykelsti. Et land, hvor vi i fodbold skal til Sydafrika til sommer for at kæmpe om verdensmesterskabet til trods for vor lidenhed.

Carl Frede Haugaard
Danmarksgade 24 A, Frederikshavn

Så skal det gå galt

Journalist Andrey Kazanov havde en fornuftig artikel på jp.dk ang. høj fart på den forulykkede bus. Dette har flere netop formodet som første årsag til hændelsen. Som læge (tidl. på kirurgisk skadestue) og mange-årig bilist og mc-kører må jeg sige, at debatten, om der blev kørt lovligt eller ulovligt med 100

km/t, egentlig er uinteressant. For busser (og lastbiler) med eller uden anhænger er alt over ca. 85 km/t risikabelt, selv på tør motorvej, og direkte livsfarligt på sneglad vej.

Gang på gang overhales man af busser på motorvej, selvom man kører med 105 km/t, alt imens bussen duver og svajer på sin bløde luftaffjedring. Det er rent ud sagt hul i hovedet – det skal gå galt. For øvrigt kører alt for mange biler på sommerdæk, selv ved temp. under syv grader celsius. Falder der så en smule sne, kan de ikke klare en blot mindre stigning.

Thorben Dahl, afdelingslæge
Ribevej 27, Ribe

Som man har ret

Det har vakt postyr, at medlem af borgerrepræsentationen, Jaleh Tavakoli, blev forulempet, fordi hun ville sidde sammen med sin mand ved et muslimsk arrangement. Men hvorfor undres over det? Københavns Kommune har jo i årevis givet adgang til muslimske arrangementer med accepteret kønsdiskriminering.

Nørrebrohallen har flere gange været forsynet med særlig indgang for mænd og særlig indgang for kvinder. Med den mangeårige kommunale accept må de muslimske møkemænd jo erfaringsbaseret være i god tro. Man kan så håbe, at det faktisk, at der denne gang var tale om en politiker fra venstrefløjen – at det kan få kommunens ansvarlige til endelig at gøre noget ved problemet. Det er jo ganske enkelt: Der skal bare stå i lejekontrakten, at diskriminering, herunder kønsdiskriminering ved adgang og ophold i de kommunale lokaler, medfører øjeblikkeligt ophør af aftalen.

Knud Erik Andersen
Grønholtdårdsvej 149, Taastrup